

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: "'Et Besøg'", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 67.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813772816/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

hed i Himlen. Og vi skulde tøve med at gribe den stærke Haand, der rækker os til evig Støtte i vor Svaghed, vi skulde betænke os paa at hengive os ganske til den guddommelige Kjærlighed, som kalder os til sig, og aabner Livvarens Allerhelligste for os?! — Den, som tøver, har ikke forstaaet Stemmene, som kaldte ham, men hvo der forstaaer, og følger den, kan ikke andet end glemme om der end er et af de saakaldte Offere bragt, der er ikke stum i Hjertet for nogen Tanke om Forsagelse!

Er det da et Offer, at gaae over fra Døden til Livet, bytte Merket om med Lyse, Fattigdom med Rigdom, Klage med Lovsang? — Da har jeg bragt Ideen et Offer, thi i den fandt jeg Lys, Liv, og en Rigdom, som Ingen kan tage fra mig!

Seg kan ikke længer fatte, hvor jeg fik de underlige Ideer om Forsagelse fra! Der staaer jo intetsteds skrevet at vi skulle ofre de jordiske Ting for Ideens Skyld — tværtimod loves det os jo at alt det øvrige Fornødne skal blive os tildeel, naar vi søge Guds Rige og hans Retfærdighed først, og at naar vi elske Gud, skulle alle Ting tjene os tilgode, — altsaa ogsaa de jordiske. Er da ikke Menneskers Agtelse og Kjærlighed os fornøden? Og jeg troede — blind som jeg var! — at vi burde ofre den for Ideen, fordi jeg endnu ikke havde erkjendt den inderselige Sammenhæng mellem Skaberens og Skabningens, der gjør det umuligt at bryde med den Sidste, uden tillige at rive sig løs fra den Første. Hvor kan man are og